

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

vil blive nødvendige efter Forslag, som er eller vil blive fremsat nu eller senere.

Ved Aftalen med Kornimportørerne og ved det Lovforslag, jeg her fremsætter, vil man, idet det centrale er Maksimalprisen paa indført Majs, kunne holde alt Foderkorn nede paa nogenlunde rimelige Priser. Aarsagen til den Panikstemning, der var ved at opstaa for en Tid siden, var imidlertid ikke mindst Frygten for manglende Saasæd; samtidig ramte ogsaa en anden Vanskelighed de Egne af Landet, som var særlig haardt ramt ved den ringe Kornhøst, de vestjyske Egne og i det hele taget store Dele af Jylland, nemlig en meget følelig Halmangel, og jeg har faaet mange Henvendelser om disse to Spørgsmaal, den nødvendige Saasæd til Foraarsbrug og den nødvendige Halmfoder til Kreaturerne i de kommende Maaned.

Det, der gør Saasæd-Spørgsmaalet saa vanskeligt, er, at en Række Landmænd vel har avlet noget Korn og har avlet saa meget Korn, at de havde tilstrækkeligt til Saasæd, men at dette Korn ikke er *egnet* til Saaning i Foraaret, fordi det er af saa ringe Kvalitet, at man ikke kan bruge det dertil, men kun kan bruge det til Foder, saaledes at disse Landmænd nu maa købe Saasæd. Det er naturligvis først og fremmest disse Folk, der er blevet bange for, at det ikke vil være muligt under den stærkt stigende Prisudvikling at skaffe sig den fornødne Saasæd. Ved de Foranstaltninger, der nu træffes, dersom dette Lovforslag bliver gennemført, vil det sikkert ikke komme til at mangle paa Saasæd her i Landet. Naar man gaar til et Eksportforbud for Korn her fra Landet og man sikrer Hjemtagelse af de Partier, som er indkøbt, er der ingen Tvivl om — det er alle sagkyndige enige om —, at saa behøver man ikke at nære nogen Ængstelse for, at ikke Landet har tilstrækkeligt Korn til Saasæd. Den økonomiske Side af Sagen, Spørgsmaalet om at fremskaffe Saasæd til de enkelte Landmænd, er paa en Maade løst gennem Saasædloven, Høstpantebrevloven, eller hvad man nu vil kalde den, idet alle Landmænd ifølge denne Lov kan skaffe sig Laan til Fremskaffelse af den nødvendige Saasæd. Tilbage bliver, at der formodentlig er en Del Landmænd, som ikke kan betale Saasæden med de Priser, der gælder i Øjeblikket. Dette Spørgsmaal er under yderligere Overvejelse i Ministeriet, og jeg vil senere fremsætte Forslag til Løsning af dette vanskelige Spørgsmaal.

Om Halmangelen vil jeg gerne sige,

at dette Spørgsmaal er ordnet gennem en Forhandling med Landbrugsraadet, hvorefter Mejerierne har faaet overladt Spørgsmaalet til Løsning ved at optræde som Mellemand mellem Køber og Sælger. Endvidere er Statsbanerne gaaet ind paa at nedsætte sine Takster til det lavest mulige, og jeg har faaet Ministeriets Tilslutning til at søge Finansudvalget om en Bevilling til Dækning af Halvdelen af den Fragt, der bliver tilbage.

Kornloven og de nye Bestemmelser, jeg her har foreslaaet, gælder kun til 1. September d. A. Ingen kan i Dag se, hvis Interesser der kommer mest i Fare til den Tid, og derfor heller ikke se, hvorledes en Kornlov bør se ud, som skal gælde fra 1. September 1937. Man maa jo haabe, at man bedre kan se det ved Samlingens Slutning, saaledes at man til den Tid kan træffe Beslutning om, hvorledes en Kornlov skal se ud, eller om man overhovedet behøver en Kornlov her i Landet.

Jeg vil gerne til Slutning takke Kornsælgerne i Landbrugsraadet for deres Tilslutning til den Begrænsning af Prisstigningen for dansk Korn, som denne Ordning betyder. De Kornsælgere, som er repræsenterede i Landbrugsraadet, viste ved denne Lejlighed det samme Fællessind, som Husmændene tidligere har vist, da de kornsælgende Landmænd var udsat for store Vanskeligheder ved det billige Korn, der kom ind til Landet. Jeg vil ogsaa gerne benytte Lejligheden til at sige Tak til Importørerne for den indgaaede Forpligtelse. Man kan nok sige, at den ikke koster Importørerne noget i Dag, idet de opnaar den Pris, som gælder for Majsen i Øjeblikket, og som ligger over den Pris, de har indkøbt en Del af Majsen til, men man maa ogsaa erkende, at den hindrer en Spekulation i Lagrene, en Spekulation i højere Priser, som ingenlunde var udelukket, og som let kunde komme til at koste det danske kornkøbende Landbrug Millioner af Kroner, foruden at andre Borgere, der køber Varer, som fremstilles af Korn, ogsaa var kommet til at betale derfor.

Jeg tror, at den Ordning, her er truffet, og det Lovforslag, jeg her skal anbefale, vil fritage os for at foretage yderligere Indgreb, som jo for mange ingenlunde vil være behageligt at komme ud for. Jeg anbefaler Lovforslaget til meget hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.

Jeg har dernæst den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 121 af 9. April 1936 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld*. Den daarlige Kornhøst og de stigende Kornpriser, jeg lige har